
„...hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.”

(Ézsaiás könyve 53,12b)

Kedves Testvéreink !

Istentiszteleteink rendje áprilisban és májusban:

2012. április	6. du.	17 óra:	Nagypénteki istentisztelet, Úrvacsora
2012. április	8. du.	17 óra:	Húsvéti istentisztelet, Úrvacsora
2012. április	15. du.	17 óra:	Istentisztelet
2012. április	22. du.	17 óra:	Istentisztelet
2012. április	29. du.	17 óra:	Istentisztelet
2012. május	13. du.	17 óra:	Családi istentisztelet, Anyák-napja
2012. május	20. du.	17 óra:	Istentisztelet

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk alkalmainkra:

* Húsvét ünnepe alkalmából idős, beteg Testvéreinknek szívesen visszük házhoz, idősek otthonába, kórházba az úrvacsorát. Előzetes egyeztetés személyesen vagy telefonon.

* A gyermekistentiszteletet a templomi istentisztelettel egy időben tartják gyülekezetünk hitoktatói: Bagári Kinga és Kövér-Szabó Edina. Értesítjük a szülőket, hogy hitoktatóink elkezdték a gyermekeket felkészíteni az Anyák napi műsorra, melyet majd családi istentisztelet keretében adnak elő. Szeretettel várjuk a gyermekeket szüleikkel együtt.

* Az imaközösség és a bibliaóra alkalmát 2012. április 19-én és május 10-én tartjuk 19,00 órától a gyülekezeti teremben.

* Lelkészi fogadóóra 2012. április 26-án, csütörtökön 19.00 órától a gyülekezeti teremben. Hivatalos ügyintézésekre, lelkigondozásra, tanácsadásra van lehetősége tagjainknak. Előzetes egyeztetés alapján idősek, betegek, családok látogatására is van lehetőség. Egyeztetés a lelkész fenti telefonszámán, vagy személyesen.

***Minden kedves Testvérünknek áldott Húsvéti Ünnepet kívánunk!
A feltámadott Krisztussal való találkozás öröme töltse el a szíveket!***

Tanúbizonyosság, mint Jézustól kapott feladat

„...és tanúim lesztek...egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8c)

2012. március 30-tól 2012. április 1-ig a Nyugat-Európai Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének 10. presbiteri konferenciájára került sor Holzhausenben. A jubileumi találkozás témája ez alkalommal a "Tanúbizonyosság" volt, amiről dr. Hermán János beszélt a presbiterok, lelkészek, gyülekezeti munkatársak előtt. Összesen 8 országból gyűltek össze Testvéreink és épültek a hitben, erősödtek a szolgálattudatban, a keresztyéni felelősségvállalásban gyülekezeteik és egymás iránt.

Szeretném, ha a kedves Testvérekhez is eljutna ennek a jézusi megbízatásnak, parancsnak a szava és megszólítana, tanúságtételre hívna minket. Tanúságtételünk a Szentháromság Isten mellett a misszió feladatának teljesítése. Jézus Krisztus mellett tanúságot teszünk szavainkkal, cselekedeteinkkel, életünkkel. Jézus megbízása egy ígérettel párosul. Ehhez a feladathoz erőt kapunk a Szentlélek által. Tehát nem vagyunk egyedül ebben a szolgálatban, Isten Lelke erősít minket és a misszió a föld végső határáig e Lélek által ér célhoz. A mi szerepünk, hogy jól működő, engedelmes, szelíd eszközök legyünk, így "...a világ meglátja végre, hogy tanítványid vagyunk". (395. dicséret) Életünk tanúbizonyossága mutasson mindig arra, aki által az egész világmindenség fennáll, akiben egykor célhoz is ér, s majd Jézus lesz minden mindenkben. 397. dicséretünk 4. verse is erre buzdít:

"Küldj fiaidból, akik nem hiába élvezik kincsed: hirdessék szavad. Önts lelked értük győzelmes imába, mindent mit adtál, Krisztus visszaad. Légy örömmondó, békekövet, Hirdesd: a Szabadító elközelgetett!"

* * *

MEGHÍVÓ

Szeretettel hívjuk kedves Testvéreinket 2012. május 13-án délután 17.00 órai kezdettel

Anyák napján családi istentiszteletünkre.

„Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.”(139. zsoltár 13.v.)

Rendhagyó módon az igehirdetés nemcsak a felnőttekhez, hanem a gyermekekhez is szól, melynek témája: **„Értékes vagy”**.

Az istentisztelet után hagyományainkhoz híven a gyermekek a hitoktatóinkkal köszöntik az édesanyákat, a nagymamákat, a keresztyényeket, gyülekezetünk nőtestvéreit verssel és énekkel. Majd egy szál virág átnyújtásában fejezik ki szeretetüket, örömeiket.

NAGYPÉNTÉK ZSOLTÁRA

*„Én Istenem, én Istenem, miért hagyta el?
Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok!
Istenem! Hívlak nappal, de nem válaszolsz,...
Pedig te szent vagy, trónodon ülsz,...
Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket.
Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek,
Benned bíztak, és nem szégyenültek meg.
De én féreg vagyok, nem ember.
Gyaláznak az emberek, és megvet a nép.
Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak,
Ajkkukat biggyeszítik, fejüket csóválják:
Az Úrra bízta magát, mentse hát meg őt,
Szabadítsa meg, hiszen kedvelte!...
Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj,
És nincs, aki segítsen!...
Szétfolytam, mint a víz, kifícamodtak a csontjaim.
Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben.
Torkom kiszáradt, mint a cserép,
a halál porába fektetél.
Mert kutyák vettek körül engem,
gonoszok bandája kerített be,*

*átlyukasztották kezemet, lábamat.
Megszámlálhatnám minden csontomat,
Ők pedig csak bámulnak, néznek rám.
Megosztóznak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek...
Ó, Uram, ne légy távol erősségem, siess segítségemre!
Mert nem veti meg, és nem utálja
a nyomorult nyomorúságát, nem rejt el orcáját előle,
segélykiáltását meghallgatja.
A föld határáig mindenkinek eszébe jut az Úr,
és megtérnek hozzá, leborul előtte mindenféle nép.
Mert az Úr a királyi hatalom,
ő uralkodik a népeken.
Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok,
térdet hajt előtte minden halandó,
aki nem tudja életét megtartani.
Az utódok szolgálják őt,
beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek.
Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd,
hogy igaz, amit ő tesz.”
(22. zsoltár válogatott versei)*

„Én Istenem, Én Istenem, miért hagyál el engemet?” – ismerjük ezt a Jézus ajkán felhangzó kiáltást, melyet belekiált a világ sötétjébe? Mikor keresztre feszítésekör három órára elsötétül a világ? Ismerjük ezt Testvéreim talán életünkéből? Életünk egy-egy olyan pillanatából, amikor az elhagyatottság csendje, a fájdalom csendje, a szenvedés csendje, a kilátástalanság csendje nehezdedt lelkünkre, majdnem összenyomta életünket?

Nagypéntek napjához hozzátartozik ez a kiáltás, mely a 22. zsoltár 2. verse. De megdöbbentő a keresztre szegezett Jézus szenvedésének leírása a 22. zsoltárból. Jézus fájdalma és gyötrelme a kereszten – a leírhatatlan leírása ez a zsoltár. Nagypéntek szenvedése a vér, a fájdalom, az elhagyatottság, a megtagadás, az árulás ellenére mégis a kereszti diadala lett. Ezt az evangéliumi jó hírt hirdetjük emlékezve a Megváltónk értünk vállalt helyettes áldozatára. Jól ismerjük a passió történetét, a Gecsemáné kertjében Jézus imádságát, az utolsó vacsora vitáját és árulását. Tudunk a zsidó nép vezetőinek gyűlöletéről, Jézus halálát kívánó óhajáról. Ismerjük Pilátus vívódását a karrier és egy ártatlan vér ítélese között. Fülünkben hangzik a „Feszítsd meg!” kiáltása. Évről évre halljuk, sőt tudjuk a passió történetét. De most az a kérdés, hogy jól ismerjük-e?

Megváltó Urunk, érettünk szenvedett Urunk, a bűneinket elhordozó Urunk, Isten igazságának számláját helyettünk kiegyenlítő Urunk ma is hívogat, ma is vár arra, hogy életünk része lehessen. Üzen az igén keresztül, hogy megértsük a kereszti titkát.

Elhagyta Jézust az Isten! Milyen sokan mondják ezt az evangélium magyarázóit, de a hívő keresztyének is. Sőt, tényként fogadják el, hogy ott és akkor a kereszten elhagyta az Atya a Fiát! Ha Testvérem te is ezt vallod, ennek elkötelezett híve vagy, akkor át kellene élned, hogy a te bűnödért hagyta el az Atya a Fiát! Ha nem vette volna magára Jézus a bűnt, akkor nem lett volna miért elhagynia Istennek a Fiát. Hiszen Jézus földi élete során is, emberségében is megmaradt ugyanolyan szentnek és tisztának, mint istenségében.

Szeretném olyan megvilágításba helyezni e zsoltár szavait, hogy megértsük és átéljük, Krisztus nélkül nyomorult és elesett az ember. Ezért tehát lélekben menjünk oda a kereszti alá. Déli tizenkét órától három óráig megdöbbentő éjszakai sötétség lesz. Amikor a napnak a legmagasabban kellene járnia, kialszik, elsötétül a világ. Mekkora döbbenet lehetett Úrrá az emberi szíveken. És ekkor elhangzik a zsoltár szava. Mi rögtön emberi eszünkkel és mások véleményére hagyatkozva megállapítjuk, hogy elhagyta Jézust az Atya, hiszen ezt mondja: **„Éli, Éli láma sabahtáni?” Én istenem, én Istenem, miért hagyál el engem!”** De tényleg elhagyta volna? Itt részleges az ismeretünk és tudásunk! Jézus a 22. zsoltárnak nem a 2. versét mondja a kereszten, hanem végigmondja az egész 22. zsoltárt! Testvéreim mondjuk mi is Jézussal végig ezt! Bízom benne, hogy eljuttok a szenvedés völgyén át arra a megszabadító és megmentő hitre, mely személyesen a tiétek lehet és legalább akkor, mikor legnagyobb szükségetek lesz rá az életben, megértitek mindezt. Mert igaza volt Jézusnak, mikor Péternek is megmondta, hogy most még nem érted, amit cselekszem, de majd megérted. Higgjuk el, bekövetkezik ez a mi életünkben is!

A 22. zsoltár a szenvedő panaszzsoltára. Ez a zsoltár olyan szenvedést ír le, mely a kereszti szenvedésére mutat előre, de egyben egy olyan szenvedés leírása, mely túlmutat az emberi szenvedésen. Egyszóval: ekkora

szenvedést ember nem tud magára venni. Az Istentől való elhagyatottságot átélő, szenvedő kiáltása, jajgatása hangzik. De figyeljük meg, a szenvedő nem tagadja meg elhagyatottságában Istent. Nem mondja azt, hogy ha én ilyen állapotban vagyok, akkor te nem is vagy. Hanem kijelenti, hogy te a trónodon ülsz! Te vagy Isten! Sőt, az elhagyatottság állapotában nagyon mély hite és bizalma van Isten iránt. Szinte nyugtatja magát, hogy az őseink is benned bíztak, és te meg is mentetted őket. Tehát a panaszos biztos benne, hogy Isten megmenti őt is, mint ahogyan tette ezt a benne bízókkal!

„De én féreg vagyok, nem ember...” Kemény szavak ezek. Talán ma már az ember hiúságát sértené is még önmagával szemben is, ha illet állítana magáról. Pedig Testvéreim az elején feltett kérdéseknél szerintetek milyen állapotban van az ember? Mikor a betegség mardossa, fájdalmak gyötrik, értelmetlennek tartja életét, mikor elfordulnak tőle az emberek? Vajon mit mondana el akkor magáról? Hogy halhatatlan? Hogy erős? Hogy legyőzhetetlen? Nem! Az ilyen élethelyzet és állapot ki tudja mondatni még ezeket az erős szavakat is. Amikor senkinek, kicsinek, elveszettnek érzi magát az ember. Itt szeretnék valamit megértetni! Jézus ezt az állapotunkat vette magára! Jézus ezt az emberi állapotot hordozta el Isten előtt, hogy az ő áldozata árán nekünk a legnagyobb elesettségben is ott legyen Ő mindörökké már, hogy ne érezzük ezt az emberi mélységet. Ez által emeli fel féreg életünket és vetíti rá ebben az állapotban az isteni dicsőség fénysugarát. Értitek ezt testvéreim? Jézus e féreg állapot szenvedésével azonosul az emberrel az Isten előtt. Ezt hordozza el a kereszten. A senki, a féreg állapotot a bűn miatt. Azért hogy a benne hívőnek ilyen állapotot ne keljen soha elhordoznod. Még halálos óráján sem kell ettől rettegned, hogy elesett voltoddal nem tudsz szembenézni, mert másra cserélte fel Jézus ezt a felállást, mikor a benne hívő ember Isten elé készül. Ezt ajándékozta neked a kereszttel! Ettől az állapottól váltott meg Jézus! De neked kell döntened, hogy ez a megváltás kell-e, szükséges-e neked. Én biztos vagyok benne, hogy a mindenkori embernek elengedhetetlen ez a megváltottság érzés, mely Nagypéntek golgotai keresztyénjén át neked is megadatik.

Ez a zsoltár több ezer évvel ezelőtt íródott, tehát akkor és most is átéli a mindenkori ember ezt az állapotot. Az elhagyott, szenvedő féreg, nem ember állapotot. Erre mondja Isten Jézusban, hogy felcserélem és visszahelyezem abba a méltóságba az embert, amibe teremtettem, de az én Fiam által! Az emberi méltóságot, az emberi küldetést, az emberi értéket adja Krisztus keresztyénje által nekünk. De ez az út nagy mélységeken át visz.

Jézus az egész 22. zsoltárt mondta el a kereszten. Akik, most lélekben ott állunk a kereszttel alatt, hallhatjuk, hogy ebben a zsoltárban benne van az ellenség ordítása, a kifélcemodott csontok fájdalma, a szív viasként felolvadása, a kiszáradt torok, a kezek és lábak átlukasztása, melyen kutyák, gonoszok bandája gúnyolódik, a ruhák megosztása – egyszóval minden. De ennél a mindennél is több van itt, amit legyen fülünk meghallani hittel! Isten Jézust nem hagyta el! – ez az örömhír, ezt kell örvendezve kiáltani. Magyarázata: ma is, mikor tudósítást olvasunk pl. március 15-ről, akkor azt írják, hogy XY elszavalta a „Nemzeti dalt”, de a verset nem írják le az elejétől a végéig. Ugyanerről van itt is szó. Nézzük, mit mond a zsoltár? **„Mert nem veti meg, és nem utálja a nyomorult nyomorúságát, nem rejti el orcáját előle, segélykiáltását meghallgatja.”** Erről van itt szó Testvéreim! Isten nem hagyta el Jézust. Meghallgatta ezt a szenvedő panaszszoltárt Szent Fia ajkán. Fiában megmentette az embert. Kimentette az elvettetés állapotából.

Az idei húsvéti ünnepen e panaszszoltár további próféciája újra beteljesedik: **„A föld határáig mindenkinek eszébe jut az Úr, és megtérnek hozzá, leborul előtte mindenféle nép.”** Idén is a világ sok templomában hív a harang, a fekete lepel, az úrvacsora a hozzátérésre és az előtte való leborulásra. Hogy jobban megértsük az ő szavát, hogy miért is van ez, nézzük meg e zsoltár utolsó verseit: **„Térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani.”**

Testvéreim a szenvedés, a panasz, az elhagyatottság első verse ellenére az elsötétült világban a golgotán fulladozó, vérző Jézus ajkán elhangzik e zsoltár győzelmet és szabadítást, Isten igazságát hirdető szava. Ha még lélekben ott vagytok a sötétségben a kereszttel alatt, akkor halljátok azon szavakat, melyeket Jézus belekiáltott a sötétségbe!

„Mert az Úr a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken. Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, Térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani. Az utódok szolgálják őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek. Jönnek, és a születendő népek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.”

Isten igazsága a Fiában a kereszten jövőt ígér, mennyei királyságot mutat, és a halandó megtartatását ígéri. Nem elhagyatottságot hirdet a 22. zsoltár szava Jézus ajkán, hanem győzelmet, diadalt, országot, hatalmat! Az elhagyottnak és legyőzöttnek hitt Jézus szava hatalmas diadalkiáltás a sötét nappalba a kereszten. Ebben a halál feletti diadalban téged is részeltetni akar. A féreg, nem ember állapot felcserélését kínálja önmagában az ünnepe újra az Úr.